

РЕШЕНИЕ

№ 7288

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 30.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **9440** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба от Н. К. К. срещу Решение № Ж-611/ 25.08.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство, образувано по жалба от Н. К. К. срещу [фирма]. В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на административния акт, като постановен съществени нарушения на административно – производствените правила, при противоречие с материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Иска се решението да бъде отменено и преписката да бъде върната на КЕВР със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител оспорва жалбата. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - "Ч. Разпределение България"- АД - [населено място] чрез процесуалния представител оспорва жалбата. . Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от

фактическа страна следното :

В КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-11Н-00-14 от 19.05.2021 г., подадена от Н. К. срещу [фирма]. К. е поискал възстановяване на електрозахранването на обект „Комплекс от шест жилищни сгради“ (поземлени имоти с идентификатори от 72343.54.409 до 72343.54.414) на адрес в [населено място], необходимо за въвеждане на отделните самостоятелни обекти в експлоатация. Описаните в комплекса шест имота са изградени от [фирма]. Според жалбоподателя [фирма] е имало сключен договор за доставка на електрическа енергия с енергийното дружество, впоследствие [фирма] е подало заявление за прекъсване на захранването в комплекса през 2012г. В жалбата е отбелязано, че комплексният трафопост (К.), изграден от [фирма], е разположен в поземлен имот с идентификатор 72343.54.408, [населено място], м. П., който към момента на публичната продан за „Комплекс от шест жилищни сгради“, не е бил собственост на [фирма], тъй като е продаден на търг през 2017 г. от частен съдебен изпълнител. Жалбоподателят е посочил, че е станал собственик на описания „Комплекс от шест жилищни сгради“, находящ се в [населено място], с Постановление за възлагане на недвижим имот на 02.12.2020 г., издадено от ЧСИ Р. Д.. Събраните документи по преписката и становището на [фирма] са предоставени на Комисията.

В становището си "Ч. Разпределение България"- АД е посочило, че съгласно сключен договор за присъединяване от 10.10.2007 г. между мрежовия оператор и [фирма] на обект „Комплекс жилищни сгради“ в УПИ I-050225, м. П., [населено място], е следвало да се изгради нов трафопост - К. и кабелна линия 20 кВ от ВЛ „Р.“ до новия трафопост. Изграждането на трафопоста е договорено да се осъществи по реда на чл. 117, ал. 5 от ЗЕ, съгласно който електрическите уредби високо и средно напрежение, които служат за захранване само на един небитов клиент, се изграждат от него и остават негова собственост. В тази връзка трафопостът е следвало да се изгради от [фирма] и след въвеждането му в експлоатация, същият да остане негова собственост. За присъединяването на всички горепосочени обекти (шест жилищни сгради) е предвидено изграждането на един общ трафопост и кабелна линия СрН (средно напрежение) от ВЛ „Р.“ до новия трафопост. Съгласно нормативните разпоредби на раздел VII от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6) относно границата на собственост на електрическите съоръжения, на границата на всеки от поземлените имоти, обект на присъединяване, се предвижда монтаж на новите електромерни табла и средства за търговско измерване (СТИ), които ще се захранват с кабел от разпределителната уредба ниско напрежение на новопредвидения трафопост.

С оспореното Решение № Ж-611/ 25.08.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство, образувано по жалба вх. № Е-11Н-00-14 от 19.05.2021г. от Н. К. К. срещу [фирма].

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения 14 дневен срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, на което е адресат, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното решение е прието от КЕВР като компетентен орган по смисъла на чл. 22 от ЗЕ, във връзка с чл. 142 и сл. от НЛДЕ, в рамките на предоставените му правомощия за разрешаване на спорове съгласно закона и наредбата, в състав и мнозинство съгласно изискванията на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗЕ и след изпълнение на предвидената процедура.

В съответствие с чл. 22 от Закона за енергетиката (ЗЕ), КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу енергийни предприятия, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, както и подзаконовни актове по неговото прилагане, като в съответствие с ал. 5, когато Комисията приеме жалбата за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона.

Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в Наредба № 3, по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката – Наредба № 3 (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.). В случая, изискванията на Наредба № 3, съгласно чл. 142 и следващите са спазени. Изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието и процесното решение, съгласно чл. 145 от Наредба № 3. Съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Административният акт е издаден при спазване на изискванията за форма, съдържа фактически и правни основания съгласно изискванията на чл. 59 ал. 2, т. 4 от АПК. Административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на процесното решение.

Процесното решение на КЕВР е постановено при спазване на материалния закон.

Със сключения на 10.10.2007 г. Договор са определени условията за присъединяване на обект „Комплекс от жилищни сгради“ в УПИ I-050225, м. П., [населено място], според който в чл. 4, ал. 2 от същия [фирма] на основание чл. 117, ал. 5 от ЗЕ е следвало да изгради нов трафопост - К. и кабелна линия 20 кВ и всички електрически съоръжения след „меренето“ на обекта. Съгласно чл. 12 от Договора срокът за изграждане на електрическите съоръжения и въвеждането в експлоатация на присъединявания обект - ЕИ 20 кВ и К. е договорен да се извърши до м. март 2008 г. В тази връзка в съответствие с чл. 117, ал. 5 от ЗЕ електрическите уредби високо и средно напрежение, които служат за захранване само на един небитов клиент, се изграждат от него и остават негова собственост. Предвид изложеното обстоятелство, трафопостът е следвало да се изгради от [фирма] и след въвеждането му в експлоатация, същият да остане негова собственост. Съответно задълженията за неговата експлоатация и поддръжка са именно на собственика на съоръжението. От представените документи липсват такива, удостоверяващи, че енергийното съоръжение К. е поставяно под напрежение от [фирма]. Не са налични и документи, доказващи, че е имало захранване с електрическа енергия на обекта. За същия не е имало регистриран клиент и не са монтирани СТИ на електрическа енергия за конкретните обекти („Комплекс от жилищни сгради“). От представените по делото доказателства се установява, че към момента, в поземлен имот с идентификатор 72343.54.408, [населено място], м. П., област Л., не съществува физически и фактически трафопост. На мястото на отразения в кадастралната карта трансформаторен пост съществува единствено бетонова основа. Предвид липсата на съществуващ физически и фактически комплексен трансформаторен пост /К. № 68/ в ПИ с идентификатор 72343.54.408 по КККР на [населено място], м. „П.“, обл. Л.,

обективно не съществува физическа и техническа възможности обектите на Н. К. да бъдат присъединени към разпределителната електрическа мрежа и електрозахранени посредством К. № 68.

На следващо място, ДПЕРМ № 178415/10.10.2007 г. е сключен между Ч. РБ и [фирма]. Без изрично споразумение между страните жалбоподателят не може да встъпи в правоотношения по договора, съответно не би могъл да се ползва с права и задължения по същия. Освен това присъединяването на обекта по ДПЕРМ № 178415/10.10.2007 г. е предвидено да се осъществи като един обект, на ниво средно напрежение и с едно измерване, а доколкото К. е подал в Ч. РБ заявления / 6 броя / за проучване на условията за присъединяване на шест броя обекти, находящите се в посочените по-горе ПИ, е невъзможно обект с едно мерене, впоследствие да получи шест измервателни устройства при същите условия. За присъединяването на всички горепосочени обекти (шест жилищни сгради) е предвидено изграждането на един общ трафопост и кабелна линия СрН (средно напрежение) от ВЛ „Р.“ до новия трафопост. Съгласно нормативните разпоредби на Раздел VII от Наредба № 6 относно границата на собственост на електрическите съоръжения, на границата на всеки от поземлените имоти, обект на присъединяване, се предвижда монтаж на новите електромерни табла и СТИ, които ще се захранват с кабел от разпределителната уредба ниско напрежение на новопредвидения трафопост. Условията за присъединяване на обектите на К. са надлежно описани от мрежовия оператор в издадените шест Становища за присъединяване за всеки отделен обект в поземлени имоти с идентификатори от 72343.54.409 до 72343.54.414.

От събраните доказателства е видно, че не са налице съществуващи в близост до собствените на жалбоподателя поземлени имоти други енергийни обекти и съоръжения, посредством които би могло да се осъществи присъединяването при заявените мощности и параметри, поради което за осъществяването на присъединяването се налага изграждане на нови присъединителни съоръжения, а именно нов трансформаторен пост и електропроводни линии. В тази връзка съгласно чл. 6.3 във всяко едно от Становищата за присъединяване за всеки отделен обект в поземлени имоти с идентификатори от 72343.54.409 до 72343.54.414 е разписано, че клиентът, трябва да изгради за своя сметка електрическите съоръжения, които се намират в неговия имот, след границата на собственост на електрическите съоръжения, които остават негова собственост, в съответствие с чл. 117, ал. 7 от ЗЕ.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от Наредба № 6 електрическите съоръжения за присъединяване на обект към електрическата мрежа се поставят под напрежение, когато са изпълнени изискванията за въвеждането им в експлоатация на присъединявания обект, удостоверено със: 1. документ за въвеждане в експлоатация на съоръженията за присъединяване, издаден при условията и по реда на ЗУТ; 2. документ за въвеждане в експлоатация на обекта, издаден при условията и по реда на ЗУТ; 3. декларация от клиента за съответствие на неговите електрически инсталации с изискванията за безопасност и техническите норми. Аналогично е било разписано и в чл. 22, ал. 1 от Наредба № 6/2004 г. / отм. ДВ. бр.31 от 4 Април 2014 г. / В случая в Ч. РБ не е представян документ за въвеждане в експлоатация на присъединявания обект: „Комплекс жилищни сгради“, предвид което „партида“ по смисъла на завършено присъединяване не е имало. Посоченият клиентски номер е могъл да бъде за временно електрозахранване за строителни нужди или временен такъв при провеждане на 72-часови изпитвания на съоръженията за получаване на документ за въвеждането им

в експлоатация при условията и по реда на ЗУТ.

С оглед на горното съдът намира, че правилно административният орган, предвид фактическата обстановка и събраните в хода на административното производство писмени доказателства и на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3, е прекратил административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11Н-00-14 от 19.05.2021 г., подадена от Н. К. срещу [фирма]. Съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът и заинтересованата страна претендират разноски за юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да им бъде присъдено поотделно на основание чл. 143, ал.3 и 4 от АПК в размер на 300 лева. Последното съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 300 лева за осъществено процесуално представителство.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 55-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. К. К. срещу Решение № Ж-611/ 25.08.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба от Н. К. К. срещу [фирма].

ОСЪЖДА Н. К. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място], обл. В. да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 (триста) лева.

ОСЪЖДА Н. К. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място], обл. В. да заплати на „Ч. Разпределение България“ –АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от П. Х. и В. С. – членове на УС юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 (триста) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :